

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 8. jula 2013. god.
Br.ref.:RK447/13

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

Slučaju br. KI35/13

Podnosilac

Sali Shala

**Ocena ustavnosti Presude Vrhovnog suda Republike Kosovo,
Pkl. br. 189/2012.**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Kadri Kryeziu, sudija i
Arta Rama-Hajrizi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podnet od strane g. Sali Shala (u daljem tekstu: podnosilac), sa prebivalištem u selu Lipovec, opština Đakovica.

Osporena odluka

2. Podnosilac osporava Presudu Vrhovnog suda, Pkl. br. 189/2012, od 26. decembra 2012. god., koja je uručena podnosiocu neodređenog dana.

Predmetna stvar

3. Podnosilac navodi da su njegova prava iz člana 21 [Opšta Načela], člana 31 [Pravo na Pravično i Nepristrasno Suđenje] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav) i člana 6 (Pravo na pravično suđenje) Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda (u daljem tekstu: EKLjP) prekršena.

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na članu 113.7 Ustava, članu 22. Zakona, br. 03/L-121, o Ustavnom sudu Republičke Kosovo od 15. januara 2009. god. (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 56 (2) Poslovnika o radu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred sudom

5. Dana 11. marta 2013. god., podnosilac je podneo Zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
6. Dana 25. marta 2013. god., predsednik Ustavnog suda je Odlukom br. GJR.KI-35/13, imenovao sudiju Arta Rama-Hajrizi kao sudiju izvestioca. Istog dana je predsednik Ustavnog suda, Odlukom br. KSH.KI-35/13, imenovao veće za razmatranje sastavljeno od sudije Altay Suroy (predsedavajući), Snezhana Botusharova i Kadri Kryeziu.
7. Dana 29. marta 2013. god., Vrhovni sud Republike Kosovo je obavešten u vezi sa Zahtevom.
8. Dana 29. marta 2013. god., Sud je tražio od podnosioca da podnese sledeća dodatna dokumenta:
  - a. Presudu Opštinskog suda u Đakovici, P. br. 263/09, od 9. marta 2011. god.;
  - b. Presudu Opštinskog suda u Đakovici, P. br. 263/09, od 10. maja 2011. god.;
  - c. Presudu Okružnog suda u Peći, Ap. br. 60/11, od 21. decembra 2011. god.;
  - d. Presudu Vrhovnog suda, Api. br. 3/2012, od 23. septembra 2012. god.
9. Dana 18. aprila 2013. god., podnosilac je odgovorio Sudu tako što je podneo dodatna dokumenta.

10. Dana 3. juna 2013. god. predsednik Ustavnog suda je Odlukom br. GJR.KI-35/13 zamenio sudiju Arta Rama-Hajrizi sudijom Ivan Čukalović za sudiju izvestioca.
11. Dana 17. juna 2013. god. veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i preporučio Sudu neprihvatljivost Zahteva.

Pregled činjenica

12. Dana 9. marta 2011. god., Opštinski sud u Đakovici (Presuda P. br. 263/09) je proglasio podnosioca zahteva krivim za izvršenje krivičnog dela krađe iz člana 252. stav 1 Privremenog Krivičnog Zakonika Kosova (u daljem tekstu: PKZK) i kaznio novčanom kaznom u iznosu od 300 evra. Podnosilac zahteva je u skladu sa pravnom poukom iz Presude podneo prigovor protiv Presude Opštinskog suda u Đakovici.
13. Dana 10. maja 2011. god., Opštinski sud u Đakovici (Presuda P. br. 263/09) je oslobodio podnosioca od optužbe zato što nije dokazano da je podnosilac zahteva počinio krivično delo. Opštinski javni tužilac je uložio žalbu protiv ove Presude Okružnom sudu u Peći.
14. Dana 15. novembra 2011. god., Okružni sud u Peći (Presuda Ap. br. 60/11) je odobrio žalbu Opštinskog javnog tužioca i proglasio podnosioca zahteva krivim da je počinio krivično delo krađa iz člana 252. stav 1 PKZK, kažnjavajući ga novčanom kaznom od 1.200 evra. Podnosilac zahteva je uložio žalbu protiv ove Presude Vrhovnom sudu.
15. Dana 23. avgusta 2012. god., Vrhovni sud (Presuda Api. br. 3/2012) je odbio žalbu podnosioca i utvrdio je Presudu Okružnog suda u Peći. I Državni tužilac i podnosilac su podneli zahtev za zaštitu zakonitosti Vrhovnom sudu protiv Presude Okružnog suda u Peći, Ap. br. 60/11 od 15. novembra 2011. god., i protiv Presude Vrhovnog suda, Api. br. 3/2012 od 23. avgusta 2012. god.
16. Dana 26. decembra 2012. god., Vrhovni sud (Presuda Pkl. br. 189/2012) je odbio kao neosnovan zahtev za zaštitu zakonitosti, kako Državnog tužioca, tako i podnosioca. Vrhovni sud je našao da: *“Okružni sud u Peći, delujući prema žalbi Javnog tužioca, presudom Ap. br. 60/2011 od 15. novembra 2011. god. je preinačio žalbenu Presudu, tako da je optuženog Sali Shala proglasio krivim za krivično delo krađa predviđeno u članu 252. Stav 1 PKZK i osudio ga sa iznosom od 1.200 € (hiljadu i dvesta evra). Prema članu 480. Privremenog Zakonika o krivičnom postupku Kosova u ovakvim situacijama, sudovi nisu vezani načelom reformatio in peius i ovo odstupanje od ovog načela važi kako za prvostepeni sud, tako i za drugostepeni sud, jer, ako bi prvostepeni sud umesto novčane kazne optuženom, nakon prigovora, izrekao kaznu zatvora i protiv ove presude se žalio Javni tužilac, drugostepeni sud ne bi bio ograničen nijednom zakonskom odredbom da optuženom nametne oštriju kaznu. Ista situacija bi važila i kada bi sud izrekao veću novčanu kaznu, a drugostepeni sud bi u slučaju žalbe Javnog tužioca imao priliku da mu još više poveća novčanu kaznu u okviru minimuma i maksimuma. Ako bi u slučaju razmatranja, prvostepeni sud mogao da mu izrekne i kaznu zatvorom, zašto*

onda drugostepeni sud ne ne bi mogao da mu izrekne istu vrstu kazne, ali u većem iznosu, kao što je delovao u ovom slučaju, jer u jednom pogledu, u ovom slučaju, drugostepeni sud je legalno preuzeo ulogu prvostepenog suda. Dakle, navodi Državnog tužioca i branioca osuđenog, da je izvršeno kršenje načela reformatio in peius, nisu potkrepljeni zakonom.”

Navodi podnosioca

17. Podnosilac zahteva navodi da su presude Okružnog suda u Peći i Vrhovnog suda u suprotnosti sa *načelom reformatio in pejus* “[...] niko ne može biti oštećen svojom žalbom, ne može imati neprilike zbog svoje žalbe, kao što se dogodilo u konkretnom slučaju.”
18. U tom smislu, podnosilac zahteva navodi da su njegova prava iz člana 21 [Opšta Načela], člana 31 [Pravo na Pravično i Nepristrasno Suđenje] Ustava i člana 6 (Pravo na pravično suđenje) EKLjP prekršena.

Prihvatljivost zahteva

19. Sud primećuje da, kako bi bio u mogućnosti da reši zahtev podnosioca zahteva, Sud prvo treba da ispita da li su podnosioci zahteva ispunili uslove prihvatljivosti koji su utvrđeni Ustavom i dodatno obrazloženi Zakonom o Ustavnom sudu i Poslovníkom o radu.
20. U tom smislu, Sud primećuje da, za slučaj *prima facie* na osnovu zahteva o prihvatljivosti, podnosilac mora da pokaže da postupci pred Vrhovnim sudom, gledano u celini, nisu sprovedeni na takav način da je podnosilac zahteva imao pravično suđenje i da su počinjena druga kršenja od strane Vrhovnog suda.
21. Stoga, Sud se poziva na pravilo 36 (1.c) Poslovníka o radu koje predviđa da “*Sudu je dozvoljeno da rešava zahteve: c) samo ako zahtev nije očigledno neosnovan.*”
22. Sud naglašava da nije dužnost Ustavnog suda da se bavi činjenicama ili zakonskim greškama (zakonitost) koje je navodno počinio Vrhovni sud, osim ukoliko su i kada su te greške mogle prekršiti Ustavom zaštićena prava i slobode (ustavnost).
23. Stoga, nije dužnost Suda da deluje kao sud četvrtog stepena u pogledu odluka donetih od strane redovnih sudova. Uloga je redovnih sudova da tumače i da primenjuju propise procesnog i materijalnog prava (vidi, *mutatis mutandis*, García Ruiz protiv Španije [GC], br. 30544/96, stav 28, Evropski sud za ljudska prava [ESLjP] 1999-I).
24. U stvari, podnosilac nije potkrepio *prima facie* navod na ustavnim osnovama i nije pružio dokaz ukazujući da su njegova prava i slobode prekršena od strane Vrhovnog suda. Vrhovni sud je pružio podnosiocu dobro obrazloženu presudu tumačeći načelo *reformatio in pejus* i objašnjavajući zašto ovo načelo ne može da se primeni u slučaju podnosioca, odnosno Okružni sud je delovao i odlučio po žalbi Opštinskog javnog tužioca, a ne po žalbi podnosioca.

25. Stoga, Sud ne može da zaključi da su relevantni postupci u Vrhovnom sudu bili nepravični ili proizvoljni (vidi *mutatis mutandis*, Shub protiv Litvanije, ESLjP Odluka o neprihvatljivosti Zahteva br. 17064/06 od 30. juna 2009. god.).
26. Dakle, podnosilac zahteva nije dokazao *prima facie* zašto i kako je Vrhovni sud prekršio njegova prava garantovana Ustavom i EKLjP. Stoga, Sud smatra da je zahtev neprihvatljiv kao očigledno neosnovan.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud je, u skladu sa pravilom 36 (1.c) i pravilom 56 (2) Poslovnika o radu, dana 8. jula. 2013. god., jednoglasno

ODLUČIO

- I. DA ODBACI zahtev kao neprihvatljiv;
- II. DA DOSTAVI stranama ovu odluku;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u saglasnosti sa članom 20 (4) Zakona i
- IV. DA OGLASI da odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Ivan Čukalović

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani